

Fler­tallet stiller imidlertid de samme Endrings­for­slag som ifjor, og disse ere, som de Herrer ville se af Betænkningen, følgende, at Lønningerne for vedkommende Retsbetjente blive de samme som efter den gjældende Lov, det vil sige, at de af Regjeringen foreslaaede Lønninger ned­ sættes med 200 Kr. for hver af de to første Lønning­ klasser og med 400 Kr. for hver af de 3 sidste og fremdeles, at Uderstillagene blive, som de ere nu, saaledes altsaa at første og anden Lønning­ klasse ligesom hidtil kun faar det Lønningstil­ læg efter 10 Aar, medens Regjeringen har foreslaaet 400 Kr. 2 Gange høert femte Aar. Endelig foreslaar Fler­tallet at føre Embederne som By­ foged og By­ skrifer i Aarhus og Odense tilbage til den Stilling, de indtage efter den gjældende Lov. Grunden til, at Fler­tallet ikke har kunnet gaa ind paa at forsøge disse Lønninger er, afset fra Hensynet til den forestaaende Retsreform, væsentlig den Betragtning, at man ikke kan er­ kjende, at disse Embeder ere løn­ nede anderledes, end at de staa i Forhold til Livens Krav. Hvis man skulde gaa ind paa at vedtage de af Regje­ ringen foreslaaede Lønninger, vilde det medføre en gennemgaaende Forhøjelse paa alle mulige Lønning­ sløse uden Undtagelse, Noget, som Fler­ tallet ikke mener, der er spild­ stjørende Grund til. Jeg skal nu foreløbig ikke opholde mig videre ved Sagen, da For­ slaget altsaa, naar Fler­ tallets Endringer vedtages, vil foreligge i samme Stil­ telse som efter eneste Behandling ifjor, men skal kun opfordre det høie Thing til at fastholde sin Beslutning fra ifjor og stemme for de 8 En­ drings­for­slag, Fler­tallet har stillet.

Holstein-Holsteinborg: Jeg skal til­ lade mig som Ordsfører for Mindretallet at gjøre de Bemærkninger, vi have troet os pligtige til at føre frem ligeoverfor For­ slaget fra Fler­ tallets Side om at føre Loven tilbage til de Bestem­ melser, der i dette Dieblit ere gjældende i Over­ ens­ stemmelse med Loven af 1ste Juli 1870. Saaledes som den ærede Ordsfører allerede har anført, er Grunden til, at Fler­ tallet ikke har troet at kunne og burde gaa ind paa Regje­ ringens For­ slag, for det Første den, at man har ment i Almindelighed, at det var ikke værd i dette Dieblit at gjøre nogen Forandring, efter­ som den store Retsreform jo forestod. Aar har imid­ lertid ikke fundet, at denne Grund eller Marsag burde stilles i Spidsen, og man har derfor heller ikke fremhævet den stærkere, end at man kun har nævnet den i For­ tige­ gaende. Den egentlige Grund er nu i dette Dieblit bleven fremhævet bestemt af den ærede Ordsfører, og det er den, at, da man i det Hele kræver, at Embedsmændenes Løn­ nings­ satser ikke bør forhøjes ud over, hvad de nu ere, anser man det heller ikke for rigtigt paa dette Omraade at gjøre nogen Forandring, som vilde

tilveiebringe en Forbedring af de paagjældende Embedsmænds Lønning­ forhold. Det er nu imidlertid just denne Betragtning­ maade, som Mindretallet paa ingen Maade kan til­ træde som rigtig og retfærdig ligeoverfor de paa­ gjældende Embedsmænd. De Forandringer, der her i Lovfor­ slaget ere foreslaaede tilveiebragte, ere jo i og for sig ikke store eller betydelige; men den Grund, der er gjort gjældende mod at foretage disse Forandringer, er jo ogsaa den, at man da ogsaa vil blive nødt til at foretage lignende For­ andringer paa andre Lønning­ somraader, og saa vil der blive Tale om en større Sum, som man ikke vil bevilge. Mindretallet har, som sagt, ikke kunnet anerkjende, at enten den ene eller den anden af de anførte Grunde har saamegen Gyldig­ hed og Værd i og for sig, at de bør have nogen Indflydelse paa vor Stilling til, hvad der i Lov­ for­ slaget er foreslaaet, og de, der dele denne Ansuelse, have altsaa kun at stemme imod de af Udvalgets Fler­ tal foreslaaede Endringer. De For­ andringer, som Lovfor­ slaget tilføjter i det Bestaaende, ere jo kun saare ubetydelige. Lager man Tavlerne, saaledes som de ere opførte i Lovfor­ slaget iaar og ogsaa vare fremsatte ifjor med en længere Motivering fra Regjeringens Side, vil man finde, at den hele Forandring gaar ud paa en Overflytning af to Embeder fra Tavle B til Tavle A — de to Embeder nemlig, som Fler­ tallet vil have ført tilbage til Tavle B — og dernæst en saare ubetydelig Forhøjelse af alle Lønninger fra 6,200 Kr. til 6,400 Kr. og saaledes videre. Det finansielle Spørgsmaal, der knytter sig til en saadan Forandring, er i og for sig ubetydeligt, og Mindretallet er bestemt af den Mening, at det er rimeligt og billigt at lade de paagjældende Embedsmænd tilflyde de her fore­ slaaede Lønning­ forbedringer. Det er stemmende med den Stilling, som det ifølge deres Embede er paalaagt dem at indtage, og med den Ud­ vikling af Forholdene, som i det Hele har gjort sig gjæl­ dende saavel ligeoverfor dem i andre Forhold som ogsaa med Hensyn til det Ansvar, der følger med deres Embeds­ pligt. Mindretallet har derfor ikke kunnet tiltræde Endrings­ for­ slagene om at føre Loven tilbage til den Stik­ telse, hvori Folkethinget vedtog den ved eneste Behandling ifjor, men maa tiltræde ikke at gaa ind paa de af Fler­ tallet fore­ slaaede Endringer, og at lade Loven blive bestaaende, saaledes som den var forelagt af Regje­ ringen i den Stik­ telse, hvori den ifjor blev vedtagen af Landstinget og nu er kommen tilbage til os. Sagen er tvøvrigt ifjor bleven saa vidtløftig og udsørlig behandlet fra begge Thingenes Side lige­ som ogsaa af den høitærede Minister, at jeg tror, at det vil være overflødig at spille mange Ord paa den, saameget mere som vi jo forud kunne vide, hvorledes Udsalbet af den endelige Afstemning vil blive.